

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/111/EG

av den 16 september 2009

om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering

(Text med betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och ⁽³⁾,

av följande skäl:

- (1) I överensstämmelse med Europeiska rådets och Ekofinrådets slutsatser samt internationella initiativ, såsom G20-toppmötet den 2 april 2009, utgör detta direktiv ett första viktigt steg för att åtgärda de brister som finanskrisen avslöjat innan man genomför de ytterligare initiativ som kommissionen aviserat och som fastställs i kommissionens meddelande av den 4 mars 2009 "Främja återhämtning i Europa".
- (2) Enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽⁴⁾ har medlemsstaterna rätt att införa särskilda tillsynsordningar för kreditinstitut som fanns i en medlemsstat den 15 december 1977 och som, vid detta datum, var varaktigt underställda en i samma

medlemsstat etablerad central företagsenhet, under förutsättning att dessa tillsynsordningar infördes i den nationella lagstiftningen senast den 15 december 1979. Tidsgränserna gör det omöjligt för medlemsstaterna, framför allt de medlemsstater som blivit medlemmar av Europeiska unionen sedan 1980, att införa eller bibehålla sådana särskilda tillsynsordningar för liknande underställda kreditinstitut som inrättats på deras territorier. Det är därför lämpligt att ta bort de tidsgränser som anges i artikel 3 i det direktivet för att säkerställa rättvisa konkurrensvillkor för de olika medlemsstaternas kreditinstitut. Europeiska banktillsynskommittén bör ta fram riktlinjer i syfte att uppnå ökad samstämmighet när det gäller tillsynspraxis i detta hänseende.

- (3) Hybridkapitalinstrument spelar en viktig roll i kreditinstitutens löpande kapitalförvaltning. Dessa instrument gör det möjligt för kreditinstituten att skapa en diversifierad kapitalstruktur och att få tillgång till ett brett urval olika finansiella investerare. Den 28 oktober 1998 antog Baselkommittén för banktillsyn en överenskommelse om både godtagbarhetskriterier och gränsvärden för att få inkludera vissa typer av hybridkapitalinstrument i kreditinstitutens primärkapital.

- (4) Det är därför viktigt att fastställa kriterier för att låta sådana kapitalinstrument ingå i kreditinstitutens primärkapital och att anpassa bestämmelserna i direktiv 2006/48/EG efter den överenskommelsen. Ändringarna av bilaga XII till direktiv 2006/48/EG är det direkta resultatet av att sådana kriterier fastställts. Det primärkapital som avses i artikel 57 a i direktiv 2006/48/EG bör omfatta alla instrument som enligt nationell lag ska räknas som eget kapital, som anses som likställda med stamaktier i ett likvideringsförfarande och som fullt ut absorberar förluster jämsides med stamaktier i en fortlevnadssituation. Dessa instrument bör kunna omfatta instrument som ger icke kumulativ förmånsrätt till utdelning, förutsatt att de ingår i artikel 22 i rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut ⁽⁵⁾, anses som likställda med stamaktier i ett likvideringsförfarande och fullt ut absorberar förluster jämsides med stamaktier i en fortlevnadssituation. Det primärkapital som avses i artikel 57 a i direktiv 2006/48/EG bör även omfatta alla andra instrument enligt de lagstadgade villkoren för kreditinstitut med beaktande av den särskilda strukturen för ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar och liknande institut och som anses

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 24 mars 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 93, 22.4.2009, s. 3.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 6 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 27 juli 2009.

⁽⁴⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.

- som likvärdiga med stamaktier när det gäller deras kapital-egenskaper, särskilt förmågan att absorbera förluster. Instrument som inte anses som likställda med stamaktier i ett likvideringsförfarande eller som inte absorberar förluster jämsides med stamaktier i en fortlevnadssituation bör inkluderas i kategorin hybrider som avses i artikel 57 ca i direktiv 2006/48/EG.
- (5) För att undvika störningar på marknaderna och garantera en kontinuitet i fråga om kapitalbasens övergripande nivå är det lämpligt att fastställa övergångsarrangemang för det nya systemet för kapitalinstrument. Så snart återhämtningen är tryggad bör kvaliteten i primärkapitalet höjas ytterligare. Kommissionen bör senast den 31 december 2011 översända en rapport till Europaparlamentet och rådet beträffande detta, åtföljd av lämpliga förslag.
- (6) I syfte att stärka gemenskapens ramverk för krishantering är det viktigt att de behöriga myndigheterna samordnar sina åtgärder med andra behöriga myndigheter och vid behov med centralbankerna på ett effektivt sätt, även med målet att minska systemriskerna. För att effektivisera den gruppbaseade tillsynen över en bankgrupp bör tillsynsaktiviteterna samordnas på ett effektivare sätt. Tillsynskollegier bör därför inrättas. Inrättandet av tillsynskollegier bör inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt direktiv 2006/48/EG. Inrättandet av sådana kollegier bör vara ett instrument för ett intensivare samarbete, varigenom de behöriga myndigheterna kommer överens i viktiga tillsynsfrågor. Tillsynskollegierna bör underlätta hanteringen av löpande övervakning och kritiska situationer. Den samordnande tillsynsmyndigheten bör, tillsammans med de övriga medlemmar i kollegiet, ha möjlighet att besluta att anordna möten eller aktiviteter som inte är av allmänt intresse och bör därför kunna utforma deltagandet som den finner lämpligt.
- (7) De behöriga myndigheternas mandat bör på lämpligt sätt ta hänsyn till gemenskapsdimensionen. Behöriga myndigheter bör därför vederbörligen beakta effekten av sina beslut på stabiliteten i samtliga berörda medlemsstaters finansiella system. Om inget annat föreskrivs i nationell lagstiftning bör denna princip betraktas som en bred målsättning för att främja den finansiella stabiliteten i hela Europeiska unionen och inte vara rättsligt bindande för de behöriga myndigheterna att uppnå ett visst resultat.
- (8) De behöriga myndigheterna bör kunna delta i kollegier som bildats för tillsyn av kreditinstitut som har sina moderföretag i ett tredjeland. Europeiska banktillsynskommittén bör vid behov utarbeta riktlinjer och rekommendationer för att öka samstämmigheten i tillsynspraxis i enlighet med direktiv 2006/48/EG. För att undvika inkonsekvenser och tillsynsarbiterage, som skulle kunna bli följden av att olika kollegier tillämpar olika metoder och regler och olika tillämpning i olika medlemsstater, bör riktlinjer om förfaranden och regler som styr kollegier utarbetas av Europeiska banktillsynskommittén.
- (9) Artikel 129.3 i direktiv 2006/48/EG bör inte ändra fördelningen av ansvaret mellan de behöriga tillsynsmyndigheterna på gruppbasis, undergruppsbasis och individuellt.
- (10) Informationsluckor mellan hem- och värdlandets behöriga myndigheter kan visa sig skadliga för den finansiella stabiliteten i värdmedlemsstaterna. Värdländernas informationsrätt, framför allt vid en kris i betydande filialer, bör därför förstärkas. Därför måste begreppet betydande filialer definieras. De behöriga myndigheterna bör överföra information som är viktig för att centralbanker och finansministerier ska kunna utföra sina uppgifter i samband med finansiella kriser och när det gäller att minska systemriskerna.
- (11) Det nuvarande tillsynssystemet bör utvecklas ytterligare. Tillsynskollegier är ytterligare ett betydande steg i riktning mot att effektivisera samarbetet och öka samstämmigheten inom EU-tillsynen.
- (12) Samarbete mellan tillsynsmyndigheter, som har ansvar för grupper och holdingbolag och deras dotterbolag och filialer, genom kollegier är en fas i en utveckling mot större regleringskonvergens och tillsynsintegration. Det är avgörande med förtroende mellan tillsynsmyndigheter och respekt för varandras respektive ansvarsområde. Om en konflikt mellan medlemmar i ett kollegium med sådana olika ansvarsområden uppstår är det mycket viktigt att på gemenskapsnivå ha mekanismer för neutral och oberoende rådgivning, medling och konfliktlösning.
- (13) Krisen på de internationella finansmarknaderna har visat att man mer ingående behöver undersöka behovet av en reform av reglerings- och tillsynsmodellen för EU:s finanssektor.
- (14) Kommissionen uppgav i sitt meddelande av den 29 oktober 2008 "Från finanskris till återhämtning: ram för åtgärder på EU-nivå" att den inrättat en expertgrupp som under ledning av Jacques de Larosière (de-Larosière-gruppen) har fått i uppgift att undersöka de europeiska finansinstitutens organisation för att trygga stabilitet och sundhet, väl fungerande marknader och ett förstärkt europeiskt samarbete i fråga om övervakning av finansiell stabilitet, mekanismer för tidig varning och krishantering, inklusive hantering av gräns- och sektoröverskridande risker, och också undersöka samarbetet mellan Europeiska unionen och andra större jurisdiktioner för att garantera finansiell stabilitet på global nivå.

- (15) Ytterligare och omfattande reformer av reglerings- och tillsynsmodellen för EU:s finanssektor är absolut nödvändiga om man ska kunna nå den nivå som behövs för att på EU-nivå uppnå samstämmighet och samarbete beträffande tillsynen och för att stärka stabiliteten i det finansiella systemet. Dessa reformer bör snarast genomföras av kommissionen med vederbörlig hänsyn till de slutsatser som lades fram av de-Larosière-gruppen den 25 februari 2009.
- (16) Kommissionen bör senast den 31 december 2009 rapportera till Europaparlamentet och rådet och föreslå lämplig lagstiftning för att hantera de brister som konstaterats när det gäller bestämmelserna som avser ytterligare tillsynsintegration, och därvid beakta att en förstärkt roll för ett tillsynssystem på EU-nivå bör ha uppnåtts senast den 31 december 2011.
- (17) En överdriven koncentration av exponeringar till en enda kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning kan resultera i en oacceptabel förlustrisk. En sådan situation kan anses äventyra ett kreditinstituts solvens. Övervakning och kontroll av ett kreditinstituts stora exponeringar bör därför vara en integrerad del av tillsynen.
- (18) De nuvarande reglerna om stora exponeringar tillkom 1992. Därför bör de nuvarande kraven avseende stora exponeringar som anges i direktiv 2006/48/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut ⁽¹⁾ ses över.
- (19) Eftersom kreditinstituten på den inre marknaden konkurrerar direkt med varandra bör de viktigaste reglerna för övervakning och kontroll av kreditinstituten stora exponeringar harmoniseras ytterligare. För att minska kreditinstituten administrativa börda bör man minska antalet alternativ för medlemsstaterna vad gäller stora exponeringar.
- (20) När man fastställer förekomsten av en grupp av kunder med inbördes anknytningar och därmed exponeringar som utgör en gemensam risk, är det även viktigt att ta hänsyn till risker som uppkommer genom en gemensam källa till viktig finansiering som tillhandahålls av kreditinstitutet eller värdepappersföretaget självt, dess finansiella företagsgrupp eller parter med inbördes anknytningar.
- (21) Även om det är önskvärt att basera beräkningen av exponeringsvärde på det värde som anges för att bestämma kraven på lägsta kapitalbas, är det lämpligt att anta regler för övervakning av stora exponeringar utan att tillämpa riskviktning eller risknivåer. De metoder för kreditriskreduktion som tillämpas i solvenssystemet har dessutom utformats utifrån antagandet att kreditrisken är väl diversifierad. När det gäller stora exponeringar som medför risk i samband med koncentration till ett enda namn, är kreditrisken inte väl diversifierad. Effekterna av sådana tekniker bör därför omfattas av försiktighetsregler. I detta sammanhang är det nödvändigt att se till att man får en effektiv återvinning av kreditriskskyddet vid stora exponeringar.
- (22) Eftersom en förlust som uppkommer på grund av en exponering gentemot ett kreditinstitut eller värdepappersföretag kan vara lika allvarlig som en förlust på grund av någon annan exponering, bör sådana exponeringar behandlas och rapporteras på samma sätt som vilka andra exponeringar som helst. En alternativ kvantitativ begränsning har emellertid införts för att mildra den oproportionerliga inverkan som ett sådant förfaringsätt har på mindre kreditinstitut. Dessutom undantas mycket kortfristiga exponeringar avseende penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing, avveckling och förvaringstjänster för kunder, så att finansmarknaderna och deras infrastruktur ska kunna fungera smidigare. Dessa tjänster omfattar till exempel clearing och avveckling av kontanttransaktioner samt annan verksamhet för att underlätta avveckling. De relaterade exponeringarna inbegriper exponeringar som ett kreditinstitut eventuellt inte kan förutse och därför inte till fullo kontrollera, bland annat saldon på interbankkonton till följd av kundbetalningar, inbegripet krediterade och debiterade avgifter och räntor och andra betalningar för kundservice, samt ställda eller erhållna säkerheter.
- (23) Bestämmelserna om externa ratinginstitut i direktiv 2006/48/EG bör vara förenliga med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut ⁽²⁾. I synnerhet bör Europeiska banktillsynskommittén se över sina riktlinjer om erkännande av externa ratinginstitut för att undvika dubbelarbete och underlätta processen för erkännande av externa ratinginstitut när ett externt ratinginstitut är registrerat som ett kreditvärderingsinstitut på gemenskapsnivå.
- (24) Det är viktigt att få bort avvikande intressen mellan företag som "paketerar om" lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer eller medverkande kreditinstitut) och företag som investerar i dessa värdepapper eller instrument. Det är även viktigt att originatorns eller det medverkande institutets och investerarens intressen sammanfaller. För att uppnå detta bör originatorn eller det medverkande institutet behålla en väsentlig intresseandel i de underliggande tillgångarna. Det är därför viktigt för originatorerna eller de medverkande kreditinstituten att bibehålla exponering för den risk som lånen i fråga inbegriper. Mer generellt bör värdepapperiseringstransaktioner inte struktureras så att en tillämpning av bibehållandekraven undviks, särskilt genom avgifter eller premier eller båda. Ett sådant bibehållande av riskexponeringen bör tillämpas i alla situationer där den i direktiv 2006/48/EG fastställda definitionen av den ekonomiska substansen i en värdepapperisering ska tillämpas, oavsett

⁽¹⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

⁽²⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

- vilka rättsliga strukturer eller instrument som används för att uppnå denna ekonomiska substans. Särskilt i de fall kreditrisk överförs genom värdepapperisering bör investerare fatta sina beslut först efter att ha gjort en noggrann genomgång, för vilken de behöver adekvat information om värdepapperiseringarna.
- (25) Åtgärderna för att motverka eventuella avvikande intressen i dessa strukturer måste vara enhetliga och konsekventa vid all relevant reglering av finanssektorn. Kommissionen bör lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag för att säkerställa sådan enhetlighet och konsekvens. Bibehållandekraven bör inte tillämpas mer än en gång. För en given värdepapperisering räcker det att endast endera originatorn, det medverkande institutet eller den ursprunglige långgivaren omfattas av kravet. Om värdepapperiseringstransaktioner inbegriper andra värdepapperiseringar som underliggande exponeringar bör på motsvarande sätt bibehållandekravet endast tillämpas på den värdepapperisering som omfattas av investeringen. Förvärvade fordringar bör inte omfattas av bibehållandekravet om de hänför sig till företagsverksamhet där de överförs eller säljs till diskonterat värde för att finansiera sådan verksamhet. De behöriga myndigheterna bör tillämpa riskvikten avseende bristande efterlevnad av kraven på "due diligence" och riskhantering när det gäller värdepapperiseringar i samband med större överträdelser av riktlinjer och förfaranden som är relevanta för analysen av de underliggande riskerna.
- (26) I sin förklaring om stärkandet av det finansiella systemet av den 2 april 2009 begärde G20-ledarna att Baselkommittén för banktillsyn och behöriga myndigheter skulle överväga krav på "due diligence" och kvantitativa bibehållandekrav för värdepapperiseringar senast 2010. Mot bakgrund av den internationella utvecklingen och i syfte att på bästa sätt minska systemriskerna från värdepapperiseringsmarknaderna, bör kommissionen, före utgången av 2009 och efter att ha konsulterat Europeiska banktillsynskommittén, besluta huruvida en ökning av bibehållandekraven bör föreslås, och huruvida metoderna för att beräkna bibehållandekraven räcker för att uppnå målet om att å ena sidan originatorernas eller de medverkande institutens och å andra sidan investerarnas intressen i högre grad ska sammanfalla.
- (27) "Due diligence" bör tillämpas för en korrekt bedömning av de risker som hänför sig till värdepapperiseringsexponeringar för positioner både inom och utanför handelslagret. Dessutom bör kraven på "due diligence" vara proportionerliga. Förfaranden för "due diligence" bör bidra till att bygga upp ett större förtroende mellan originatorer, medverkande institut och investerare. Det är därför önskvärt att relevanta uppgifter om förfaranden för "due diligence" redovisas korrekt.
- (28) Medlemsstaterna bör se till att de behöriga myndigheterna har tillräckligt med personal och resurser för att uppfylla sina tillsynsuppgifter enligt direktiv 2006/48/EG och att personal som har ansvar för tillsyn av kreditinstitut enligt det direktivet har tillräckligt med kunskaper och erfarenheter för sina uppgifter.
- (29) Bilaga III till direktiv 2006/48/EG bör anpassas för att förtydliga vissa bestämmelser i syfte att förstärka samstämmigheten i tillsynspraxis.
- (30) Den senaste tidens marknadsutveckling har belyst det faktum att likviditetshantering är av avgörande betydelse för kreditinstitutens och deras filialers sundhet. De kriterier som anges i bilagorna V och XI till direktiv 2006/48/EG bör förstärkas ytterligare så att de bestämmelserna anpassas till det arbete som utförts av Europeiska banktillsynskommittén och Baselkommittén för banktillsyn.
- (31) De åtgärder som krävs för att genomföra direktiv 2006/48/EG bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (32) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att ändra bilaga III till direktiv 2006/48/EC för att ta hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna eller när det gäller redovisningsstandarder eller krav som tar hänsyn till gemenskapsrätten, eller när det gäller samstämmighet i tillsynspraxis. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av direktiv 2006/48/EG, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (33) Den finansiella krisen har visat att det behövs en bättre analys och hantering av problem vad avser stabilitetstillsyn på makronivå, vilket ligger på gränsen mellan makroekonomisk politik och finanssystemreglering. Detta omfattar ett behov av att undersöka följande: åtgärder som dämpar konjunkturcykelns upp- och nedgångar, inklusive kreditinstitutens behov av att i goda tider bygga upp stora anti-cykliska buffertar som kan användas under en nedgång, vilket kan inbegripa möjligheten att skapa ytterligare reserver, "dynamiska avsättningar" och möjligheten att minska kapitalbuffertar under svåra perioder och på detta sätt säkerställa att det finns tillräckligt med kapital under hela konjunkturcykeln; den logiska grunden för beräkningen av kapitalkraven enligt direktiv 2006/48/EG; ytterligare åtgärder parallellt med de riskbaserade kraven på kreditinstitut för att bidra till att begränsa skuldsättningsgraden i banksystemet.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (34) Kommissionen bör därför senast den 31 december 2009 göra en översyn av direktiv 2006/48/EG i dess helhet för att ta itu med dessa frågor och överlämna en rapport till Europaparlament och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag.
- (35) I syfte att säkerställa finansiell stabilitet bör kommissionen göra en översyn och utarbeta en rapport om åtgärder för att öka transparensen på OTC-marknaderna, minska motpartsrisken och mer generellt minska de totala riskerna, såsom genom clearing av kreditwappar via centrala motparter. Inrättande och utveckling av centrala motparter inom EU, vilka omfattas av stränga operativa krav och tillsynsnormer samt en effektiv övervakning, bör uppmuntras. Kommissionen bör lägga fram sin rapport för Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag, och vid behov beakta parallella initiativ på internationell nivå.
- (36) Kommissionen bör se över och rapportera om tillämpningen av artikel 113.4 i direktiv 2006/48/EG, inbegripet frågan om undantag bör vara en nationell angelägenhet. Kommissionen bör lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Undantag och alternativ bör avskaffas när det inte kan visas att det föreligger ett behov av att behålla dem, i syfte att åstadkomma en enda samling enhetliga regler för hela gemenskapen.
- (37) Mikrokrediternas särskilda egenskaper bör beaktas vid riskbedömningen, och utveckling av mikrokrediter bör uppmuntras. Med hänsyn till mikrokrediternas blygsamma utveckling bör dessutom utvecklingen av lämpliga värderingssystem uppmuntras, inbegripet utveckling av standardiserade värderingssystem som är anpassade till mikrokreditverksamhetens risker. Medlemsstaterna bör sträva efter att säkerställa att tillsyn över och övervakning av mikrokreditverksamheten på nationell nivå är proportionerlig.
- (38) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att införa regler för att starta och driva verksamhet i kreditinstitut och för deras tillsyn, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom det kräver en harmonisering av en mängd olika regler som finns i de olika medlemsstaternas rättssystem, och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (39) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽¹⁾ bör medlemsstaterna uppmuntras att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan direktivet och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.
- (40) Direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG² bör följaktligen ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/48/EG

Direktiv 2006/48/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.1 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”1. Ett eller flera kreditinstitut i en viss medlemsstat som varaktigt underställts en i samma medlemsstat etablerad central företagsenhet som övervakar institutet får undantas från tillämpning av villkorsbestämmelserna i artiklarna 7 och 11.1, förutsatt att den nationella lagstiftningen innehåller följande:”

b) Andra och tredje styckena ska utgå.

2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. institut: vid tillämpning av avsnitten 2, 3 och 5 i avdelning V kapitel 2, institut enligt definitionen i artikel 3.1 c i direktiv 2006/49/EG.”

b) I punkt 45 ska led b ersättas med följande:

”b) två eller flera fysiska eller juridiska personer som inte står i sådant förhållande som beskrivs i led a men som bör betraktas som en gemensam risk på grund av att de har sådan inbördes anknytning att om en av dem drabbas av ekonomiska problem, framför allt finansierings- eller återbetalningsproblem, skulle även den eller alla de andra riskera att drabbas av finansierings- eller återbetalningsproblem.”

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

c) Följande punkt ska läggas till:

"48. *samordnande tillsynsmyndighet*: den behöriga tillsynsmyndigheten med ansvar för att utöva gruppbase-rad tillsyn av moderkreditinstitut inom EU och av kreditinstitut som kontrolleras av finansiella moderholdingbolag i EU."

3. I artikel 40 ska följande punkt läggas till:

"3. De behöriga myndigheterna i en viss medlemsstat ska vid utövandet av sina allmänna uppgifter vederbörligen beakta den potentiella effekten av sina beslut för stabiliteten hos det finansiella systemet i alla övriga berörda medlemsstater och, framför allt i kritiska situationer, på grundval av de uppgifter som är tillgängliga vid den relevanta tidpunkten."

4. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 42a

1. De behöriga myndigheterna i en värdmedlemsstat kan göra en framställan till den samordnande tillsynsmyndigheten, när artikel 129.1 är tillämplig, eller till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om att en filial till ett kreditinstitut ska betraktas som betydande.

Denna framställan ska innehålla skäl till varför filialen ska betraktas som betydande och därvid särskilt med avseende på följande, nämligen

- om insättningar i kreditinstitutets filial motsvarar en marknadsandel som överskrider 2 % i värdmedlemsstaten,
- den troliga effekten av ett inställande eller en nedläggning av kreditinstitutets verksamhet på marknadslikviditeten samt på betalnings- och clearing- och avvecklingssystemen i värdmedlemsstaten, och
- filialens storlek och betydelse vad gäller antalet kunder inom ramen för värdmedlemsstatens bank- eller finanssystem.

De behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten, och den samordnande tillsynsmyndigheten när artikel 129.1 är tillämplig, ska göra allt som står i deras makt för att komma fram till ett gemensamt beslut om att betrakta en filial som betydande.

Om inget gemensamt beslut har fattats inom två månader efter mottagandet av en begäran enligt första stycket, ska de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten fatta ett eget beslut inom en ytterligare period på två månader om huruvida filialen är betydande. När de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten fattar egna beslut ska de ta hänsyn till alla synpunkter och invändningar från den samordnande tillsynsmyndigheten eller de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

De beslut som avses i tredje och fjärde styckena ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och skickas till de berörda behöriga myndigheterna, erkänns som avgörande och tillämpas av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

Beslutet att en filial ska betraktas som betydande får inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv.

2. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska meddela den information som avses i artikel 132.1 c och d till de behöriga myndigheterna i den värdmedlemsstat där en betydande filial är etablerad och utföra de uppgifter som avses i artikel 129.1 c i samarbete med de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten.

Om en behörig myndighet i en hemmedlemsstat blir medveten om en kritisk situation i ett kreditinstitut enligt vad som avses i artikel 130.1, ska den så snart det är praktiskt möjligt varna de myndigheter som avses i artikel 49 fjärde stycket och i artikel 50.

3. I de fall artikel 131a inte är tillämplig, ska de behöriga myndigheter som har tillsyn över ett kreditinstitut med betydande filialer i en annan medlemsstat inrätta och leda ett tillsynskollegium för att underlätta samarbetet enligt punkt 2 i den här artikeln och artikel 42. Kollegiets inrättande och funktion ska baseras på skriftliga avtal som utformas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten efter samråd med berörda behöriga myndigheter. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska besluta vilka behöriga myndigheter som får delta i ett visst sammanträde som hålls eller en viss verksamhet som bedrivs av kollegiet.

Det beslut som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten fattar ska ta hänsyn till relevansen av den tillsynsverksamhet som ska planeras eller samordnas för dessa myndigheter, särskilt den eventuella inverkan på det finansiella systemets stabilitet i de berörda medlemsstaterna enligt artikel 40.3 och de skyldigheter som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska i förväg hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade om att sådana sammanträden anordnas och om de viktigaste frågor som ska diskuteras samt om de verksamheter som ska behandlas. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska även i god tid hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade om de åtgärder som vidtagits på dessa sammanträden eller de åtgärder som genomförts.

Artikel 42b

1. När de fullgör sina skyldigheter ska de behöriga myndigheterna beakta samstämmighet i tillsynsverktyg och tillsynspraxis när de tillämpar de lagar, andra författningar och administrativa krav som antagits i enlighet med detta direktiv. Medlemsstaterna ska därför se till att

- a) de behöriga myndigheterna deltar i Europeiska banktillsynskommitténs verksamhet,
- b) de behöriga myndigheterna iakttar de riktlinjer, rekommendationer, normer och andra åtgärder som godkännts av Europeiska banktillsynskommittén, och motiverar de fall då så inte sker,
- c) nationella mandat som ges till behöriga myndigheter inte inkräktar på deras uppgifter som medlemmar av Europeiska banktillsynskommittén eller på uppgifter enligt detta direktiv.

2. Europeiska banktillsynskommittén ska rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de framsteg som görs mot samstämmighet i tillsynspraxis varje år från och med den 1 januari 2011."

5. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska led a ersättas med följande:

"a) Centralbanker inom det Europeiska centralbanksystemet och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter, när denna information är relevant för utövandet av deras respektive uppdrag föreskrivna i lag, inklusive bedrivandet av monetär politik och relaterade åtgärder för att tillföra likviditet, övervakning av systemen för betalningar, clearing och avveckling, samt skydd av det finansiella systemets stabilitet."

b) Följande stycke ska läggas till:

"I en kritisk situation enligt artikel 130.1 ska medlemsstaterna medge att de behöriga myndigheterna skickar information till centralbankerna i Europeiska centralbankssystemet om den informationen är relevant för att utöva deras uppgifter föreskrivna i lag, inklusive bedrivandet av monetär politik och relaterade åtgärder för att tillföra likviditet, övervakning av systemen för betalningar, clearing och avveckling samt skydd av det finansiella systemets stabilitet."

6. I artikel 50 ska följande stycke läggas till:

"I en kritisk situation enligt artikel 130.1, ska medlemsstaterna medge att de behöriga myndigheterna lämnar relevant information till de organ som anges i första stycket i den här artikeln i alla berörda medlemsstater."

7. Artikel 57 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

"a) Kapital som avses i artikel 22 i direktiv 86/635/EEG, till den del det är inbetalt, samt överkurs vid aktieemission, om det helt absorberar förluster i en fortlevnadssituation, och vid konkurs eller likvidering prioriteras efter alla andra krav."

b) Följande led ska införas:

"ca) Andra instrument än de som avses i led a, som uppfyller de krav som anges i artikel 63.2 leden a, c, d och e och artikel 63a."

c) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"Vid tillämpningen av led b ska medlemsstaterna medge kreditinstitut att inräkna delårs- eller årsöverskott redan innan stämmobeslut föreligger, dock endast om sådant överskott verifierats av de revisionsansvariga, och förutsatt att de behöriga myndigheterna finner det styrkt att beloppet räknats fram enligt de principer som anges i direktiv 86/635/EEG och att det beräknats netto, efter avdrag för förutsebara kostnader och utdelningar."

8. Första stycket i artikel 61 ska ersättas med följande:

"Kapitalbasbegreppet såsom det definierats i artikel 57 leden a–h avser ett maximalt antal poster och maximala belopp som får medräknas. Medlemsstaterna ska ha frihet att besluta i vad mån dessa poster ska användas samt huruvida avdrag ska ske för andra poster än de som anges i artikel 57 leden i–r."

9. I artikel 63.2 ska följande stycke läggas till:

"De instrument som avses i artikel 57 ca ska uppfylla de krav som anges i leden a, c, d och e i den här artikeln."

10. Följande artikel ska införas:

"Artikel 63a

1. De instrument som avses i artikel 57 ca ska uppfylla de krav som anges i punkterna 2–5 i den här artikeln.

2. Instrumenten ska vara odaterade eller ha en ursprunglig löptid på minst 30 år. Instrumenten får innefatta en eller flera köpoptioner som beslutas av emittenten, men de får inte lösas in tidigare än fem år efter emissionsdagen. Om bestämmelserna som reglerar odaterade instrument enligt de behöriga myndigheternas bedömning medför vissa incitament för att kreditinstitutet ska verkställa inlösen, ska sådana incitament inte inträffa förrän tidigast tio år efter emitteringsdatum. Bestämmelser som reglerar tidsbundna instrument får inte tillåta andra incitament till inlösen än som ges av förfalldagen.

Tidsbundna och odaterade instrument får endast återköpas eller lösas in efter förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna får ge tillstånd till detta under förutsättning att en sådan begäran görs på kreditinstitutets initiativ och att varken kreditinstitutets finansiella ställning eller dess solvens påverkas otillbörligt. De behöriga myndigheterna får begära att instituten ersätter ett visst instrument med sådana poster som har samma eller bättre kvalitet och som anges i artikel 57 a eller ca.

De behöriga myndigheterna ska kräva ett stopp för inlösen av tidsbundna instrument om kreditinstitutet inte uppfyller de kapitalkrav som anges i artikel 75 och får kräva ett sådant stopp för inlösen vid andra tillfällen på grundval av kreditinstitutets finansiella situation och solvens.

Den behöriga myndigheten får när som helst ge tillstånd till en förtida inlösen av tidsbundna eller odaterade instrument om det sker en förändring av gällande skatteregler eller bestämmelser om regleringsmässig klassificering av sådana instrument som inte kunde förutses på emissionsdagen.

3. De bestämmelser som reglerar instrumentet ska göra det möjligt för kreditinstitutet att vid behov ställa in betalningen av ränta eller utdelningar för en obegränsad period, på icke-kumulativ grund.

Kreditinstitutet ska emellertid ställa in sådana betalningar om de inte är förenliga med de kapitalkrav som anges i artikel 75.

De behöriga myndigheterna får kräva att sådana betalningar ställs in på grund av kreditinstitutets finansiella situation och solvens. En sådan åtgärd ska inte påverka kreditinstitutets rätt att ersätta betalningen av ränta eller utdelning med en betalning i form av ett instrument som anges i artikel 57 a, under förutsättning att en sådan mekanism gör det möjligt för kreditinstitutet att bevara sina finansiella resurser. En sådan ersättning kan komma att omfattas av särskilda villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna.

4. I de bestämmelser som reglerar instrumentet ska det föreskrivas att kapital, icke betalda räntor eller utdelning ska vara av sådan art att de absorberar förluster och inte förhindrar en rekapitalisering av kreditinstitutet genom lämpliga mekanismer som utarbetas av Europeiska banktillsynskommittén i enlighet med punkt 6.

5. Om kreditinstitutet går i konkurs eller likvideras ska instrumenten prioriteras efter de poster som anges i artikel 63.2.

6. Europeiska banktillsynskommittén ska ta fram riktlinjer för konvergensen i tillsynspraxis med avseende på de instrument som avses i punkt 1 i den här artikeln och artikel 57 a och ska övervaka deras tillämpning. Senast den 31 december 2011 ska kommissionen se över tillämpningen av den här artikeln och avlägga rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag för att säkerställa kvalitet hos kapitalbasen.”

11. I artikel 65.1 ska led a ersättas med följande:

- ”a) Minoritetsintressen som avses i artikel 21 i direktiv 83/349/EEG, då metoden för global integration tillämpas. Instrument som avses i artikel 57 ca och som ger upphov till minoritetsintressen ska uppfylla kraven i artikel 63.2 leden a, c, d och e samt artiklarna 63a och 66.”

12. Artikel 66 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. För de poster som anges i artikel 57 d–h ska följande gränsvärden gälla:

- a) Det totala beloppet av posterna i artikel 57 d–h får inte överskrida maximalt 100 % av posterna i leden a–ca minus i, j och k i den artikeln.
- b) Det totala beloppet av posterna i artikel 57 g–h får inte överskrida maximalt 50 % av posterna i leden a–ca minus i, j och k i den artikeln.

1a. Trots vad som sägs i punkt 1 i den här artikeln ska följande gränsvärden gälla för det totala beloppet av posterna i artikel 57 ca:

- a) Instrument som måste konverteras i en kritisk situation och som får konverteras på den behöriga myndighetens initiativ när som helst på grundval av emittentens finansiella situation och solvens till poster som anges i artikel 57 a inom ett i förväg bestämt intervall får totalt inte överskrida maximalt 50 % av posterna i leden a–ca minus i, j och k i den artikeln.
- b) Inom det gränsvärde som anges i led a i denna punkt får alla övriga instrument inte överskrida maximalt 35 % av posterna i leden a–ca minus i, j och k i artikel 57.
- c) Inom de gränsvärden som anges i leden a och b i denna punkt får tidsbundna instrument och instrument som enligt bestämmelser inrymmer ett incitament för kreditinstitutet att verkställa en inlösen sammantaget inte överskrida maximalt 15 % av posterna i leden a–ca minus i, j och k i artikel 57.
- d) Beloppet av de poster som överstiger de gränsvärden som angetts i leden a, b och c ska omfattas av de gränsvärden som anges i punkt 1 i denna artikel.

2. Det totala beloppet av posterna i artikel 57 l–r ska till hälften dras från det totala beloppet av posterna i leden a–ca minus i, j och k i den artikeln, och till hälften från det totala beloppet av posterna i leden d–h i den artikeln, sedan de gränsvärden som anges i punkt 1 i den artikeln har tillämpats. Om hälften av det totala beloppet av posterna i artikel 57 l–r överstiger det totala antalet poster i leden d–h i den artikeln ska överskottet dras från det totala beloppet av posterna i leden a–ca minus i, j och k i den artikeln. Posterna i artikel 57 r ska inte dras ifrån om de har tagits med i beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp vid tillämpning av artikel 75 enligt vad som anges i del 4 i bilaga IX.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. De behöriga myndigheterna får ge kreditinstitut tillstånd att tillfälligt överskrida de gränsvärden som anges i punkterna 1 och 1a i kritiska situationer.”

13. Underrubriken av avdelning V kapitel 2 avsnitt 2 underavsnitt 2 ”Beräkning av kapitalkrav” ska ersättas med ”Krav på beräkning och rapportering”.

14. I artikel 74.2 ska följande stycke införas efter första stycket:

”För kreditinstitutens meddelande av dessa beräkningar ska de behöriga myndigheterna från den 31 december 2012 tillämpa enhetlig utformning och frekvens samt datum för rapportering. För att underlätta detta ska Europeiska banktillsynskommittén utarbeta riktlinjer för att inom gemenskapen införa en enhetlig utformning för rapporteringen före den 1 januari 2012. Rapporteringsformaten ska stå i proportion till arten och omfattningen av kreditinstitutens verksamhet och till dess komplexitetsgrad.”

15. Artikel 81.2 ska ersättas med följande:

”2. De behöriga myndigheterna får inte förklara ett externt ratinginstitut valbart för det ändamål som avses i artikel 80 utan att först ha övertygat sig om att dess värderingsmetoder uppfyller kraven på objektivitet och oberoende samt fortlöpande översyn och transparens, och att de kreditvärderingar de leder till uppfyller kraven på trovärdighet och transparens. Därvid ska de behöriga myndigheterna beakta de tekniska kriterier som anges i del 2 i bilaga VI. Om ett externt ratinginstitut är registrerat som ett kreditvärderingsinstitut i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (*) ska de behöriga myndigheterna anse att kraven på objektivitet och oberoende samt fortlöpande översyn och transparens när det gäller dess värderingsmetoder är uppfyllda.

(*) EUT L 302, 17.11.2009, s. 1.”

16. Artikel 87 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 11 ska ersättas med följande:

”11. Om exponeringar i form av ett företag för kollektiva investeringar (fondföretag) uppfyller de kriterier som anges i punkterna 77 och 78 i del 1 i bilaga VI och kreditinstitutet har kännedom om fondföretagets samtliga eller en del av underliggande exponeringar, ska kreditinstitutet tillämpa genomsyn till dessa underliggande exponeringar i syfte att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och belopp för förväntade förluster enligt de metoder som anges i detta underavsnitt. Punkt 12 ska tillämpas för den del av fondföretagets underliggande exponeringar som kreditinstitutet inte känner till eller inte rimligtvis kunde känna till. Punkt 12 ska särskilt tillämpas när det skulle bli orimligt betungande för kreditinstitutet att tillämpa genomsyn till de underliggande exponeringarna i syfte att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och belopp för förväntade förluster enligt de metoder som anges i detta underavsnitt.

Om kreditinstitutet inte uppfyller villkoren för att använda de metoder som anges i detta underavsnitt för samtliga eller delar av fondföretagets underliggande exponeringar, ska de riskvägda exponeringsbeloppen och beloppen för förväntade förluster beräknas i enlighet med följande metoder:

a) För exponeringar som tillhör den exponeringsklass som anges i artikel 86.1 e: den metod som redovisas i punkterna 19–21 i del 1 i bilaga VII.

b) För alla övriga underliggande exponeringar: den metod som anges i artiklarna 78–83 med följande ändringar:

i) För exponeringar som omfattas av en specifik riskvikt för exponeringar utan kreditbetyg eller som placerats i det kreditkvalitetssteg som har den högsta riskvikten för en viss exponeringsklass, ska riskvikten multipliceras med två men får inte vara högre än 1 250 %.

ii) För alla övriga exponeringar ska riskvikten multipliceras med 1,1 och vara minst 5 %.

Om kreditinstitutet vid tillämpning av led a inte kan skilja mellan exponeringar i riskkapitalbolag, börsnoterade aktier och andra aktieliknande exponeringar, ska det behandla exponeringarna i fråga som andra aktieliknande exponeringar. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 154.6 får artikel 89.1 tillämpas under förutsättning att det godkänns av de behöriga myndigheterna, om dessa exponeringar, tillsammans med kreditinstitutets

direkta exponeringar i denna exponeringsklass, inte är betydande i den mening som avses i artikel 89.2.”

b) I punkt 12 ska andra stycket ersättas med följande:

”Som alternativ till den metod som beskrivs i första stycket får kreditinstituten själva utföra beräkningen eller utnyttja en tredje part för beräkningen och rapporteringen av de genomsnittliga riskvägda exponeringsbeloppen utifrån fondföretagets underliggande exponeringar i enlighet med de metoder som anges i punkt 11 a och b, under förutsättning att beräkningens och rapportens korrekthet kan säkerställas på ett tillfredsställande sätt.”

17. I artikel 89.1 d ska inledningen ersättas med följande:

”d) Exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar och deras delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter samt administrativa organ, förutsatt att”.

18. Artikel 97.2 ska ersättas med följande:

”2. De behöriga myndigheterna får inte förklara ett externt ratinginstitut valbart enligt punkt 1 i den här artikeln utan att ha övertygat sig om att det uppfyller kraven i artikel 81, med beaktande av de tekniska kriterierna i del 2 i bilaga VI, och att det har visat prov på förmåga inom området för värdepapperisering, vilket kan styrkas genom en stark ställning på marknaden. Om ett externt ratinginstitut är registrerat som ett kreditvärderingsinstitut i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009 ska de behöriga myndigheterna anse att kraven på objektivitet och oberoende samt fortlöpande översyn och transparens när det gäller dess värderingsmetoder är uppfyllda.”

19. Artikel 106 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Exponeringar omfattar inte följande poster:

- a) Vid valutatransaktioner: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under två arbetsdagar efter betalning.
- b) Vid köp eller försäljning av värdepapper: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem vardagar efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller värdepapperen har levererats, beroende på vilket som inträffar först.
- c) Vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster eller vid clearing-, avvecklings- och förvaringstjänster för finansiella

instrument för kunders räkning: försenat mottagande av finansiering och andra exponeringar som uppkommer genom kundaktiviteter och som inte varar längre tid än till följande bankdag.

d) Vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster, intradagexponeringar gentemot de kreditinstitut som tillhandahåller dessa tjänster.

Europeiska banktillsynskommittén ska ta fram riktlinjer i syfte att uppnå ökad samstämmighet när det gäller tillsynspraxis vid tillämpning av undantagen i leden c och d.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. För att avgöra om det föreligger en grupp av kunder med inbördes anknytning när det gäller de exponeringar som anges i artikel 79.1 m, o och p ska ett kreditinstitut, om det föreligger en exponering mot underliggande tillgångar, utvärdera arrangemanget eller dess underliggande exponeringar, eller båda. I det syftet ska kreditinstitutet utvärdera den ekonomiska substansen och riskerna i samband med transaktionens struktur.”

20. Artikel 107 ska ersättas med följande:

”Artikel 107

Vid beräkning av exponeringarnas värde i enlighet med detta avsnitt avses med ’kreditinstitut’ även privata och offentliga företag samt deras filialer som motsvarar definitionen av ’kreditinstitut’ och som är auktoriserade i ett tredjeland.”

21. Artikel 110 ska ersättas med följande:

”Artikel 110

1. Ett kreditinstitut ska rapportera följande information om alla stora exponeringar till de behöriga myndigheterna, inklusive de stora exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 111.1:

- a) Identifiering av kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning gentemot vilken kreditinstitutet har en stor exponering.
- b) Exponeringens värde innan man tar hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, i tillämpliga fall.
- c) Typen av kreditriskskydd, förbetalt eller ej, om sådant används.
- d) Exponeringens värde sedan man tagit hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen som beräknats enligt artikel 111.1.

Om det gäller ett kreditinstitut som tillämpar artiklarna 84–89 ska dess 20 största exponeringar på gruppbasis, med undantag av dem som undantas från tillämpningen av artikel 111.1, redovisas för de behöriga myndigheterna.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att rapporteringen sker minst två gånger per år. De behöriga myndigheterna ska från den 31 december 2012 tillämpa enhetliga format, intervall och tidpunkter för hur kreditinstitutet rapporterar dessa beräkningar. För att underlätta detta ska Europeiska banktillsynskommittén utarbeta riktlinjer för att inom gemenskapen införa en enhetlig utformning för rapporteringen före den 1 januari 2012. Rapporteringsformaten ska stå i proportion till arten och omfattningen av kreditinstitutets verksamhet och till dess komplexitetsgrad.

3. Medlemsstaterna ska kräva av kreditinstitut att de i största mån analyserar sina exponeringar mot emittenter av säkerheter, tillhandahållare av icke förbetalt kreditriskskydd och underliggande tillgångar enligt artikel 106.3 när det gäller möjliga koncentrationer och när så är lämpligt vidtar åtgärder eller rapporterar viktiga resultat till den behöriga myndigheten.”

22. Artikel 111 ska ersättas med följande:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ett kreditinstitut får inte ådra sig en exponering, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreduceringen i enlighet med artiklarna 112–117, gentemot en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning vars värde överstiger 25 % av kreditinstitutets kapitalbas.

Om kunden är ett institut eller om en grupp av kunder med inbördes anknytning inbegriper ett eller flera institut, ska detta värde inte överstiga det högsta beloppet av antingen 25 % av kreditinstitutets kapitalbas eller 150 miljoner EUR, förutsatt att summan av exponeringsvärdena, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreduceringen i enlighet med artiklarna 112–117, gentemot alla kunder med inbördes anknytning som inte utgör institut inte överstiger 25 % av kreditinstitutets kapitalbas.

Om beloppet på 150 miljoner EUR överstiger 25 % av kreditinstitutets kapitalbas, ska värdet på exponeringen, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreduceringen i enlighet med artiklarna 112–117, inte överstiga ett rimligt gränsvärde i förhållande till kreditinstitutets kapitalbas. Detta gränsvärde ska fastställas av kreditinstitutet och vara förenligt med de riktlinjer och förfaranden som avses i bilaga V punkt 7 för att bemöta och kontrollera koncentrationsrisker och får inte överstiga 100 % av kreditinstitutets kapitalbas.

Medlemsstaterna får fastställa ett lägre tröskelvärde än 150 miljoner EUR och ska informera kommissionen om detta.”

b) Punkterna 2 och 3 ska utgå.

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Ett kreditinstitut ska vid varje tidpunkt iaktta den i punkt 1 föreskrivna relevanta gränsen för sina exponeringar. Om en exponering i undantagsfall överstiger denna gräns ska detta förhållande utan dröjsmål anmälas till de behöriga myndigheterna som, när omständigheterna föranleder det, får medge kreditinstitutet en viss tidsfrist inom vilken det ska se till att gränsvärdet iakttas.

Om beloppet på 150 miljoner EUR i punkt 1 är tillämpligt, får de behöriga myndigheterna genom beslut i varje enskilt fall tillåta att gränsen på 100 % i förhållande till kreditinstitutets kapitalbas överskrids.”

23. Artikel 112 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Om inte annat följer av punkt 3 i den här artikeln ska en förutsättning för att kreditriskskydd (förbetalt eller ej) ska kunna erkännas, i de fall då detta är tillåtligt enligt artiklarna 113–117, vara att detta sker i enlighet med de krav för godtagbarhet och andra minimikrav som anges i artiklarna 90–93.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. Med avseende på tillämpningen av detta avsnitt ska ett kreditinstitut inte ta hänsyn till den säkerhet som avses i punkterna 20–22 i del 1 i bilaga VIII, med mindre det tillåts enligt artikel 115.”

24. Artikel 113 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska utgå.

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

”3. Följande exponeringar ska undantas från tillämpningen av artikel 111.1:”

ii) Leden e och f ska ersättas med följande:

”e) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på delstatliga regeringar eller lokala myndigheter i medlemsstater där sådana krav skulle tilldelas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78–83, eller som utgör andra exponeringar mot sådana delstatliga regeringar eller lokala myndigheter, eller som de garanterar, och som skulle tilldelas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78–83.

- f) Exponeringar gentemot de motparter som anges i artikel 80.7 eller 80.8, om de skulle tilldelas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78–83. Exponeringar som inte uppfyller dessa kriterier, oavsett om de undantas från artikel 111.1 eller ej, ska behandlas som exponeringar gentemot tredje part.”
- iii) Led i ska ersättas med följande:
- ”i) Exponeringar på grund av utnyttjade kreditfaciliteter som klassificeras som lågriskposter utanför balansräkningen i bilaga II och under förutsättning att ett avtal har ingåtts med kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning enligt vilket faciliteten endast kan utnyttjas om det har fastställts att det inte kommer att leda till att gränsvärdet enligt artikel 111.1 överskrids.”
- iv) Leden j–t ska utgå.
- v) Tredje, fjärde och femte styckena ska utgå.
- c) Följande punkt ska läggas till:
- ”4. Medlemsstaterna får helt eller devis undanta följande exponeringar från tillämpningen av artikel 111.1:
- a) Täckta obligationer enligt villkoren i punkterna 68, 69 och 70 i del 1 i bilaga VI.
- b) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på delstatliga regeringar eller lokala myndigheter i medlemsstater där sådana krav skulle tilldelas riskvikten 20 % enligt artiklarna 78–83, eller som utgör andra exponeringar mot sådana delstatliga regeringar eller lokala myndigheter, eller som de garanterar, och som skulle tilldelas riskvikten 20 % enligt artiklarna 78–83.
- c) Trots vad som sägs i punkt 3 f i den här artikeln: exponeringar, även andelar eller andra typer av innehav, som ett kreditinstitut har gentemot sitt moderföretag, till andra dotterbolag till det moderföretaget eller till kreditinstitutets egna dotterbolag, under förutsättning att de företagen är föremål för samma gruppbaseade tillsyn som kreditinstitutet självt, i enlighet med detta direktiv eller med motsvarande standarder som gäller i ett tredje land. Exponeringar som inte uppfyller dessa kriterier, oavsett om de är undantagna från artikel 111.1 eller ej, ska behandlas som exponeringar gentemot tredje part.
- d) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar, även andelar eller andra typer av innehav, gentemot regionala eller centrala kreditinstitut till vilka kreditinstitutet är knutet i ett nätverk enligt bestämmelser i lag, bolagsordning eller motsvarande och som enligt dessa bestämmelser är ansvariga för likviditetsutjämning inom nätverket.
- e) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot kreditinstitut som på icke-konkurrensutsatt grund erbjuder lån enligt bestämmelser i lag eller sin bolagsordning för att främja specifika sektorer i ekonomin under någon form av statlig övervakning och med begränsningar för utnyttjandet av sådana lån, under förutsättning att respektive exponeringar uppkommer genom sådana lån som förmedlas till låntagarna via andra kreditinstitut.
- f) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot kreditinstitut, förutsatt att dessa exponeringar inte utgör sådana instituts kapitalbas, inte varar längre än till påföljande bankdag och inte är angivna i en viktig handelsvaluta.
- g) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på centralbanker i form av föreskrivna minimireserver som förvaras på dessa centralbanker och som anges i deras nationella valutor.
- h) Om den behöriga myndigheten beslutar det, tillgångsposter som utgörs av fordringar på nationella regeringar i form av lagstadgade likviditetskrav som hålls i statspapper och som anges och finansieras i deras nationella valutor, förutsatt att den kreditvärdering av dessa stater som utfärdats av ett utsett externt ratinginstitut, motsvarar ’investment grade’.
- i) 50 % av rembuser med medel-lågrisk utanför balansräkningen och utnyttjade kreditmöjligheter med medel-lågrisk utanför balansräkningen enligt bilaga II och efter godkännande av de behöriga myndigheterna, 80 % av andra garantier än kreditgarantier som grundas på bestämmelser i lag eller föreskrifter och som av ömsesidiga garantifonder med ställning som kreditinstitut ställs ut till medlemmar.
- j) Rättsligt föreskrivna garantier som används när ett hypotekslån som finansieras genom utfärdande av hypoteksobligationer betalas till låntagaren före den slutliga registreringen av hypoteket i fastighetsregistret, förutsatt att garantin inte används för att minska risken i beräkningen av det riskvägda tillgångsbeloppet.”
25. Artikel 114 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- ”1. Med förbehåll för punkt 3 i den här artikeln får ett kreditinstitut i fråga om beräkningen av exponeringars värde för det ändamål som avses i artikel 111.1 tillämpa ’fullständigt justerat exponeringsvärde’ beräknat enligt artiklarna 90–93 med beaktande av kreditriskreducering, volatilitetsjusteringar och eventuell löptidsobalans (E*).”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”Med förbehåll för punkt 3 i denna artikel får ett kreditinstitut som har tillstånd att använda egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer för en exponeringsklass enligt artiklarna 84–89, om det enligt de behöriga myndigheternas bedömning kan skatta de finansiella säkerheternas effekter på sina exponeringar separat från andra LGD-relaterade aspekter, tillämpa dessa skattade effekter vid beräkningen av exponeringsvärden enligt artikel 111.1.”

ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Kreditinstitut som har tillstånd att använda egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer för en exponeringsklass enligt artiklarna 84–89 och som inte beräknar värdet på sina exponeringar enligt den metod som avses i första stycket i denna punkt får använda den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller den metod som anges i artikel 117.1 b för beräkningen av exponeringarnas värde.”

c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”Ett kreditinstitut som använder den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller som har tillstånd att använda den metod som beskrivs i punkt 2 i denna artikel vid beräkning av exponeringsvärden för det ändamål som avses i artikel 111.1 ska genomföra återkommande stresstester av sina kreditriskkoncentrationer, även i fråga om det realiserbara värdet av eventuellt mottagen säkerhet.”

ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Om ett sådant stresstest visar på ett lägre realiserbart värde av en mottagen säkerhet än vad som skulle få beaktas när man utnyttjar den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller den metod som beskrivs i punkt 2 i denna artikel, ska värdet av den säkerhet som får tas med i beräkningen av exponeringsvärden för det ändamål som avses i artikel 111.1 minskas i motsvarande grad.”

iii) I femte stycket ska led b ersättas med följande:

”b) Strategier och förfaranden i fall då ett stresstest visar på ett lägre realiserbart värde för säkerheter än som beaktas när man utnyttjar den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller den metod som beskrivs i punkt 2.”

d) Punkt 4 ska utgå.

26. Artikel 115 ska ersättas med följande:

”Artikel 115

1. Vid tillämpning av detta avsnitt får ett kreditinstitut minska exponeringens värde med upp till 50 % av värdet på den berörda bostadsfastigheten, om något av följande villkor är uppfyllt:

- Exponeringarna är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter eller genom aktier i finska bostadsaktiebolag som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag från år 1991 eller senare lagstiftning med motsvarande innehåll.
- Exponeringarna avser transaktioner med fastighetsleasing där leasegivaren bibehåller fullt ägande av bostadsfastigheterna som leasats så länge som leasetagaren inte har utövat sin rätt att köpa.

Värdet på fastigheten ska beräknas på ett sätt som tillfredsställer de behöriga myndigheterna, på grundval av försiktiga värderingsstandarder som anges i lagar och andra författningar. Värderingen ska genomföras minst en gång vart tredje år för bostadsfastigheter.

Kraven i bilaga VIII del 2 punkt 8 och i bilaga VIII del 3 punkterna 62–65 ska gälla vid tillämpningen av denna punkt.

Med bostadsfastighet avses en bostad som utnyttjas eller som hyrs ut av ägaren.

2. Ett kreditinstitut får för att uppfylla kraven i detta avsnitt minska exponeringens värde med upp till 50 % av värdet på den berörda kommersiella fastigheten, men enbart om de berörda behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den kommersiella fastigheten är belägen tillåter att följande exponeringar erhåller en riskviktning på 50 % i enlighet med artiklarna 78–83:

- Exponeringar som är säkrade genom panträtt i kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter, eller genom aktier i finska bostadsaktiebolag som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag från år 1991 eller senare lagstiftning med motsvarande innehåll, när det gäller kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter.
- Exponeringar som avser transaktioner med fastighetsleasing i fråga om kontorsfastigheter och andra kommersiella fastigheter.

Värdet på fastigheten ska beräknas på ett sätt som tillfredsställer de behöriga myndigheterna, på grundval av försiktiga värderingsstandarder som anges i lagar och andra författningar.

De kommersiella fastigheterna ska vara helt uppförda, uthyrda och generera rimliga intäkter i form av hyror.”

27. Artikel 116 ska utgå.

28. Artikel 117 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. När en exponering gentemot en kund garanteras av en tredje part eller när det finns säkerhet i form av värdepapper utgivna av en tredje part får ett kreditinstitut

- a) behandla den garanterade delen av exponeringen som om den gällde mot garantigivaren i stället för mot kunden, under förutsättning att den ogarantierade exponeringen mot garantigivaren skulle ha tilldelats en motsvarande eller lägre riskvikt jämfört med riskvikten för den osäkrade exponeringen mot kunden enligt artiklarna 78–83,
- b) behandla den del av exponeringen som har säkerhet i form av marknadsvärdet på erkända säkerheter som om den gjorts mot tredje part i stället för mot kunden, om exponeringen garanteras genom säkerhet och under förutsättning att den säkrade delen av exponeringen skulle åsättas en motsvarande eller lägre riskvikt jämfört med riskvikten för den osäkrade exponeringen gentemot kunden enligt artiklarna 78–83.

Den metod som anges i första stycket led b får inte användas av ett kreditinstitut om det föreligger en obalans mellan löptiden för exponeringen och löptiden för skyddet.

Vid tillämpning av detta avsnitt får ett kreditinstitut använda både den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den metod som anges i första stycket led b enbart om det har tillstånd att använda både den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den förenklade metoden för finansiella säkerheter vid tillämpning av artikel 75 a."

b) I punkt 2 ska inledningen ersättas med följande:

"2. När ett kreditinstitut tillämpar en behandling enligt punkt 1 a"

29. Artikel 119 ska utgå.

30. Följande avsnitt ska läggas till i kapitel 2:

"Avsnitt 7

Exponeringar mot överförda kreditrisker

Artikel 122a

1. Ett kreditinstitut som inte agerar som originator, medverkande institut eller ursprunglig långgivare ska endast vara exponerat mot kreditrisken i en värdepapperiseringsposition i eller utanför sitt handelslager om originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren uttryckligen har meddelat kreditinstitutet att den (eller det) kommer

att bibehålla, på löpande basis, ett väsentligt ekonomiskt intresse netto som under inga omständigheter får understiga 5 %.

I denna artikel avses med 'bibehållande av ett ekonomiskt intresse netto'

- a) bibehållande av minst 5 % av det nominella värdet av varje tranch som sålts eller överförs till investerarna,
- b) vid värdepapperisering av rullande exponeringar, bibehållande av originatorns andel på minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna,
- c) bibehållande av slumpvis utvalda exponeringar som motsvarar minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna, och som annars skulle ha värdepapperiserats i den aktuella transaktionen, förutsatt att antalet potentiella värdepapperiserade exponeringar ursprungligen inte understiger 100, eller
- d) bibehållande av den tranch som är i första-förlustläge och, om så är nödvändigt, andra trancher som har samma eller högre riskprofil än de som överförs eller sålts till investerare, och som inte har kortare löptid än de som överförs eller sålts till investerare, så att bibehållandet totalt motsvarar minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna.

Ekonomiskt intresse netto mäts vid ursprungstidpunkten och ska upprätthållas fortlöpande. Det får inte omfattas av någon kreditriskreducering, några korta positioner eller andra säkringar. Det ekonomiska intresset netto ska bestämmas av det nominella värdet för poster utanför balansräkningen.

I denna artikel avses med 'fortlöpande' att bibehållna positioner, intressen och exponeringar inte skyddas eller säljs.

Bibehållandekraven ska inte tillämpas mer än en gång för en given värdepapperisering.

2. När ett moderkreditinstitut inom EU, ett finansiellt holdingbolag inom EU eller ett av dess dotterbolag i egenskap av originator eller medverkande kreditinstitut värdepapperiserar exponeringar från flera kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansinstitut som omfattas av gruppberedning eller andra finansiella regleringar, ska kreditinstitutet i grundval av det konsoliderade läget för det närstående moderkreditinstitutet inom EU eller det finansiella holdingbolaget inom EU. Denna punkt är tillämplig endast om de kreditinstitut, värdepappersföretag eller finansinstitut som gav upphov till de värdepapperiserade exponeringarna själva har åtagit sig att följa de krav som anges i punkt 6 och i god tid till originatorn eller det medverkande kreditinstitutet och till moderkreditinstitutet inom EU eller det finansiella holdingföretaget inom EU överlämna de uppgifter som behövs för att uppfylla kraven i punkt 7.

3. Punkt 1 ska inte gälla när de värdepapperiserade exponeringarna är fordringar eller villkorade fordringar på, eller helt, ovillkorligt och oåterkalleligt garanterade av

- a) nationella regeringar eller centralbanker.
- b) delstatliga regeringar, lokala myndigheter eller offentliga organ i medlemsstaterna,
- c) institut som har tilldelats riskvikten 50 % eller mindre enligt artiklarna 78–83, eller
- d) multilaterala utvecklingsbanker.

Punkt 1 ska inte gälla

- a) transaktioner som grundar sig på ett klart, transparent och allmänt tillgängligt index där de underliggande referensenheter är identiska med de enheter som ingår i ett index av enheter som har stor omsättning eller som är andra överlåtbara värdepapper än värdepapperiseringspositioner,
- b) syndikerade lån, förvärvade fordringar eller kreditswappar när dessa instrument inte används för att paketera och/eller säkra en värdepapperisering som omfattas av punkt 1.

4. Kreditinstitut ska innan de investerar och vid behov därefter kunna redovisa för de behöriga myndigheterna för var och en av sina individuella värdepapperiseringspositioner att de har en heltäckande och grundlig förståelse för och har tillämpat formell policy och formella förfaranden som lämpar sig för positioner i och utanför handelslagret och som står i proportion till riskprofilen för deras investeringar i värdepapperiseringspositioner för att analysera och registrera följande:

- a) Den information som meddelats enligt punkt 1 av originatorer eller medverkande institut för att närmare ange det ekonomiska intresse netto i värdepapperiseringen som de fortlöpande bibehåller.
- b) Den enskilda värdepapperiseringspositionens riskegenskaper.
- c) Riskegenskaperna hos värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar.
- d) Originatorernas eller de medverkande kreditinstitutens anseende och förluster vid tidigare värdepapperiseringar i värdepapperiseringspositionens relevanta underliggande exponeringsklasser.
- e) De uttalanden som gjorts och den information som givits av originatorer eller medverkande institut, eller av deras ombud eller rådgivare, om deras noggranna genomgång av de värdepapperiserade exponeringarna samt, i tillämpliga fall, av kvaliteten på säkerheterna för de värdepapperiserade exponeringarna.
- f) I tillämpliga fall, de metoder och begrepp på vilka värderingen av säkerheter för de värdepapperiserade exponeringarna baseras och de policyriktlinjer som

originatorn eller det medverkande kreditinstitutet har antagit för att garantera värderingsmannens oberoende.

- g) Alla strukturella drag hos värdepapperiseringen som kan ha en väsentlig inverkan på resultatet för kreditinstitutets värdepapperiseringsposition.

Kreditinstitut ska regelbundet utföra egna stresstester som lämpar sig för deras värdepapperiseringspositioner. I detta syfte kan kreditinstitutet förlita sig på finansiella modeller som utvecklats av ett externt ratinginstitut, under förutsättning att kreditinstitutet på anmodan kan visa att de före investeringen noggrant validerade relevanta antaganden i modellerna och modellernas struktur och att de förstår metoder, antaganden och resultat.

5. Kreditinstitut, som inte agerar som originatorer, medverkande kreditinstitut eller ursprungliga långgivare, ska införa formella förfaranden som lämpar sig för deras handelslager eller utanför handelslagret och som står i proportion till riskprofilen för deras investeringar i värdepapperiserade positioner för att löpande och i rätt tid övervaka information om utvecklingen av deras värdepapperiseringspositioners underliggande exponeringar. Detta ska i tillämpliga fall innehålla exponeringsslaget, procentandelen av lån som är obetalda 30, 60 respektive 90 dagar efter förfalldagen, fallissemangsfrekvens, frekvensen förskottsbetalade lån, lån som sagts upp, typ av säkerheter och huruvida de är bebodda, frekvensfördelningen av kreditpoäng eller andra mått för kreditvärdighet inom underliggande exponeringar, sektoriell och geografisk spridning, frekvensfördelning av belåningsgrader med intervallbredder som underlättar lämpliga känslighetsanalyser. I de fall de underliggande exponeringarna själva utgörs av värdepapperiseringspositioner ska kreditinstitutet ha informationen som anges i detta stycke inte endast beträffande de underliggande värdepapperiseringstrancherna, t.ex. emittentens namn och kreditvärdighet, utan även beträffande egenskaper och resultatutveckling för de grupper av tillgångar som ligger under dessa värdepapperiseringstrancher.

Kreditinstitut ska ha en grundlig förståelse för alla strukturella drag hos värdepapperiseringen som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på resultatet av deras exponeringar mot värdepapperiseringstransaktionen, t.ex. avtalsmässiga prioriteringsordningar för kontantflöden och därmed sammanhängande triggers, kreditförstärkningar, likviditetsförstärkningar, triggers för marknadsvärde och transaktionsspecifik definition av fallissemang.

I de fall kraven i punkterna 4 och 7 och i den här punkten i något väsentligt hänseende inte är uppfyllda på grund av kreditinstitutets försumlighet eller underlåtenhet, ska medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna fastställer en proportionerlig extra riskvikt på minst 250 % av den riskvikt (maximerad till 1 250 %) som, bortsett från denna punkt, gäller för de relevanta värdepapperiseringspositionerna enligt del 4 i bilaga IX, och stegvis ökar riskvikten med varje påföljande överträdelse av bestämmelserna om 'due diligence'. De behöriga myndigheterna ska beakta undantagen för vissa värdepapperiseringar enligt punkt 3 genom att minska den riskvikt som annars skulle fastställas enligt denna artikel avseende en värdepapperisering för vilken punkt 3 är tillämplig.

6. Medverkande kreditinstitut och kreditinstitut som är originatorer ska tillämpa samma sunda och väldefinierade kriterier för kreditgivning i enlighet med kraven i bilaga V, punkt 3 på exponeringar som ska värdepapperiseras som de tillämpar på de exponeringar som avses utgöra egna positioner. I detta syfte ska samma förfarande för att godkänna och, i förekommande fall, ändra, förnya och refinansiera krediter tillämpas av kreditinstitut som är originatorer och medverkande kreditinstitut. Kreditinstitut ska även tillämpa samma analysstandarder på ägarandelar eller emissionsgarantier i värdepapperiseringsemissioner som köpts från tredje part oavsett om sådana ägarandelar eller emissionsgarantier innehas i deras handelslager eller utanför handelslagret.

Om kraven i första stycket i denna punkt inte är uppfyllda, ska artikel 95.1 inte tillämpas av ett kreditinstitut som är originator och det kreditinstitutet ska inte ges tillåtelse att utsluta de värdepapperiserade exponeringarna från beräkningen av sitt kapitalkrav enligt detta direktiv.

7. Medverkande kreditinstitut och kreditinstitut som är originatorer ska upplysa investerare om nivån på sina åtaganden enligt punkt 1 att bibehålla ett ekonomiskt intresse netto i värdepapperiseringen. Medverkande kreditinstitut och kreditinstitut som är originatorer ska säkerställa att framtida investerare har lätt och snabb tillgång till alla i sak relevanta uppgifter om kreditkvaliteten på och resultatutvecklingen för de enskilda underliggande exponeringarna, kassaflödena och säkerheterna för en värdepapperiseringsexponering samt sådan information som är nödvändig för att utföra heltäckande och väl underbyggda stresstester på kassaflöden och värden på säkerheter för de underliggande exponeringarna. I detta syfte ska 'i sak relevanta uppgifter' fastställas den dag då värdepapperiseringen sker och i tillämpliga fall beroende på värdepapperiseringens art därefter.

8. Punkterna 1–7 ska tillämpas på nya värdepapperiseringar som emitteras den 1 januari 2011 eller därefter. Punkterna 1–7 ska, efter den 31 december 2014, tillämpas på befintliga värdepapperiseringar, om nya underliggande exponeringar har tillkommit eller ersatts efter den dagen. De behöriga myndigheterna får besluta att tillfälligt upphäva de krav som avses i punkterna 1 och 2 under perioder av allmänna likviditetsstörningar på marknaden.

9. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra följande information:

- a) Senast den 31 december 2010, de allmänna kriterier och metoder som använts för att granska att punkterna 1–7 efterlevs.
- b) En sammanfattande beskrivning av resultatet av tillsynsmyndighetens granskning och en beskrivning av de åtgärder som föreskrivits till följd av bristande efterlevnad av punkterna 1–7 på årsbasis från och med den 31 december 2011, dock utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i kapitel 1 avsnitt 2.

Kravet i denna punkt gäller med förbehåll för bestämmelserna i artikel 144 andra stycket.

10. Europeiska banktillsynskommittén ska rapportera årligen till kommissionen om hur de behöriga myndigheterna efterlever denna artikel. Europeiska banktillsynskommittén ska utarbeta riktlinjer för att uppnå samstämmighet i tillsynspraxis när det gäller denna artikel, inbegripet för åtgärder som ska vidtas i händelse av bristande efterlevnad av kraven på "due diligence" och riskhantering."

31. Artikel 129 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 b ska ersättas med följande:

"b) Planering och samordning av tillsynsverksamheterna på löpande basis, inklusive när det gäller de verksamheter som avses i artiklarna 123, 124 och 136 i kapitel 5 och i bilaga V, i samarbete med berörda behöriga myndigheter.

c) Planering och samordning av tillsynsverksamheten i samarbete med de berörda behöriga myndigheterna och vid behov med centralbankerna, som en förberedelse inför och under kritiska situationer, inklusive negativ utveckling i kreditinstitut eller på finansmarknader, om möjligt med användning av befintliga fastställda informationskanaler för underlättande av krishantering.

Den planering och samordning av tillsynsverksamheten som avses i led c inkluderar de undantagsåtgärder som anges i artikel 132.3 b, förberedelse av gemensamma utvärderingar, genomförande av krisplaner och information till allmänheten."

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. Den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna med ansvar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU eller till ett finansiellt moderholdingbolag i en medlemsstat ska göra allt som står i deras makt för att fatta ett gemensamt beslut om tillämpningen av artiklarna 123 och 124 för att avgöra huruvida den konsoliderade nivån på gruppens kapitalbas är tillräcklig med hänsyn till dess finansiella situation och riskprofil och den nivå på kapitalbasen som krävs för att tillämpa artikel 136.2 på var och en av enheterna inom bankgruppen på en konsoliderad grund.

Det gemensamma beslutet ska fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en riskvärdering av gruppen i enlighet med artiklarna 123 och 124 till övriga relevanta behöriga myndigheter. I det gemensamma beslutet ska även vederbörlig hänsyn tas till relevanta behöriga myndigheters bedömning av risken hos dotterföretag i enlighet med artiklarna 123 och 124.

Det gemensamma beslutet ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och skickas till moderkreditinstitutet i EU av den samordnande tillsynsmyndigheten. Om man inte kan komma överens ska den samordnande tillsynsmyndigheten på begäran av någon av de övriga behöriga myndigheterna samråda med Europeiska banktillsynskommittén. Den samordnande tillsynsmyndigheten får samråda med Europeiska banktillsynskommittén på eget initiativ.

Om de behöriga myndigheterna inte har fattat ett sådant gemensamt beslut inom fyra månader ska beslutet om tillämpningen av artiklarna 123, 124 och 136.2 fattas på gruppbasis av den samordnande tillsynsmyndigheten med vederbörligt beaktande av relevanta behöriga myndigheters bedömning av risken hos dotterföretag.

Beslutet om tillämpningen av artiklarna 123, 124 och 136.2 ska fattas individuellt eller på undergruppsbasis av de behöriga myndigheter som har ansvar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU eller till ett finansiellt moderholdingbolag inom EU, med vederbörligt beaktande av synpunkter och invändningar som framförts av den samordnande tillsynsmyndigheten.

Besluten ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och ta hänsyn till de övriga myndigheternas riskvärdering, synpunkter och invändningar som framförts under fyramånadersperioden. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska överlämna dokumentet till alla berörda behöriga myndigheter och moderkreditinstitutet inom EU.

Om Europeiska banktillsynskommittén har tillfrågats ska alla behöriga myndigheter beakta dess råd och förklara alla betydande avvikelser från sådana råd.

Det gemensamma beslut som avses i första stycket och varje beslut som fattas av de berörda myndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut ska betraktas som avgörande och tillämpas av de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten.

Det gemensamma beslut som avses i första stycket och varje beslut som fattas i avsaknad av ett gemensamt beslut i enlighet med fjärde och femte styckena ska uppdateras årligen eller, i undantagsfall, om en behörig myndighet som har ansvar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU eller ett finansiellt moderholdingbolag inom EU gör en skriftlig och fullständig motiverad framställan hos den samordnande tillsynsmyndigheten om en uppdatering av beslutet om tillämpningen av artikel 136.2. I det sistnämnda fallet får uppdateringen tas upp bilateralt mellan den samordnande tillsynsmyndigheten och den behöriga myndighet som gör framställan.

Europeiska banktillsynskommittén ska utarbeta riktlinjer för att uppnå samstämmighet i tillsynspraxis när det gäller den process för ett gemensamt beslutsfattande som avses i denna punkt och när det gäller tillämpningen av artiklarna 123, 124 och 136.2 i syfte att underlätta gemensamma beslut.”

32. Artikel 130.1 ska ersättas med följande:

”1. Om en kritisk situation uppstår, inklusive en negativ utveckling på finansmarknaderna, som kan äventyra likviditeten på marknaden och stabiliteten hos det finansiella systemet i någon av de medlemsstater där enheter ur en grupp har auktoriserats eller där betydande filialer enligt artikel 42a har inrättats, ska den samordnande tillsynsmyndigheten med beaktande av kapitel 1 avsnitt 2 snarast möjligt underrätta de myndigheter som avses i artikel 49 fjärde stycket och artikel 50 och förmedla all information som är avgörande för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. Dessa skyldigheter ska gälla för alla de behöriga myndigheter som anges i artiklarna 125 och 126 och för den behöriga myndighet som anges i artikel 129.1.

Om den myndighet som avses i artikel 49 fjärde stycket blir medveten om en situation som beskrivs i första stycket i denna punkt, ska den så snart det är praktiskt möjligt underrätta de behöriga myndigheter som avses i artiklarna 125 och 126.

Om möjligt ska den behöriga myndigheten och den myndighet som avses i artikel 49 fjärde stycket använda befintliga fastställda informationskanaler.”

33. Följande artikel ska införas:

”Artikel 131a

1. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska inrätta tillsynskollegier för att underlätta utförandet av de uppgifter som anges i artiklarna 129 och 130.1 och, med beaktande av de krav på konfidentialitet som anges i punkt 2 i den här artikeln och gemenskapslagstiftningens krav, tillse att samordning och samarbete vid behov sker med berörda myndigheter i tredjeländer.

Tillsynskollegierna ska tillhandahålla ett ramverk åt den samordnande tillsynsmyndigheten och övriga behöriga myndigheter för att utföra följande uppgifter:

- a) Utbyta information.
- b) Enas om en frivillig fördelning av uppgifter och frivillig delegering av ansvarsområden, där så är lämpligt.
- c) Fastställa program för tillsynsgranskning, baserat på en riskvärdering av gruppen i enlighet med artikel 124.
- d) Öka tillsynens effektivitet genom att avlägsna onödiga dubbleringar av tillsynskraven, bland annat i samband med de informationsförfrågningar som anges i artiklarna 130.2 och 132.2.

e) Konsekvent tillämpa tillsynskraven enligt detta direktiv i samtliga enheter inom en bankgrupp, utan att det påverkar de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom gemenskapslagstiftningen.

f) Tillämpa artikel 129.1 c med hänsyn tagen till arbetet i andra forum som kan komma att inrättas på detta område.

De behöriga myndigheter som deltar i tillsynskollegierna ska ha ett nära samarbete. Kraven på konfidentialitet enligt kapitel 1 avsnitt 2 får inte förhindra att de behöriga myndigheterna utbyter konfidentiell information inom tillsynskollegiet. Tillsynskollegiers inrättande och funktion får inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv.

2. Kollegiernas inrättande och funktion ska baseras på sådana skriftliga avtal som avses i artikel 131 och som den samordnande tillsynsmyndigheten utarbetar efter samråd med de berörda behöriga myndigheterna.

Europeiska banktillsynskommittén ska utarbeta riktlinjer för kollegiernas operativa funktion, bland annat när det gäller artikel 42a.3.

De behöriga myndigheter som har ansvaret för tillsynen av dotterföretagen till ett moderkreditinstitut inom EU eller ett finansiellt moderholdingbolag inom EU och de behöriga myndigheterna i ett värdland där betydande filialer enligt artikel 42a har inrättats, centralbanker i tillämpliga fall och tredjeländers behöriga myndigheter när det är motiverat och om det finns krav på konfidentialitet som enligt samtliga behöriga myndigheter ska anses vara likvärdiga med kraven i kapitel 1 avsnitt 2, kan delta i tillsynskollegierna.

Den samordnande tillsynsmyndigheten ska leda kollegiets sammanträden och besluta vilka behöriga myndigheter som får delta i ett visst kollegiesammanträde eller en viss aktivitet. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade i förväg om att sådana sammanträden anordnas, om de huvudfrågor som ska diskuteras och om de aktiviteter som kommer att tas upp. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska även i tid ge alla kollegieledamöter full information om de åtgärder som vidtagits vid dessa möten eller de åtgärder som genomförts.

Den samordnande tillsynsmyndighetens beslut ska ta hänsyn till relevansen av den tillsynsverksamhet som ska planeras eller samordnas för dessa myndigheter, särskilt den potentiella effekten enligt artikel 40.3 för stabiliteten i det finansiella systemet i de berörda medlemsstaterna och skyldigheterna enligt artikel 42a.2.

Med beaktande av de krav på konfidentialitet som anges i kapitel 1 avsnitt 2 ska den samordnande tillsynsmyndigheten informera Europeiska banktillsynskommittén om verksamheten i tillsynskollegiet, bland annat i kritiska situationer, och meddela all information som är särskilt relevant till den kommittén för att uppnå samstämmighet i tillsynen.”

34. Artikel 132 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 d ska hänvisningen till artikel 136 ersättas av en hänvisning till artikel 136.1.
- b) I punkt 3 b ska hänvisningen till artikel 136 ersättas av en hänvisning till artikel 136.1.

35. Artikel 150 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska leden k och l ersättas med följande:
  - ”k) Förteckningarna över och klassificeringen av poster utanför balansräkningen i bilagorna II och IV.
  - l) Anpassningar av bestämmelserna i bilagorna III och V–XII för att ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna, särskilt i fråga om nya finansiella produkter, eller utvecklingen av redovisningsstandarder och krav som tar hänsyn till gemenskapslagstiftningen, eller med tanke på ökad samstämmighet i tillsynspraxis.”
- b) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:
  - ”c) Förtydligande av de undantag som anges i artikel 113.”

36. I artikel 153 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp med avseende på tillämpningen av punkt 4 i del 1 i bilaga VI ska till och med den 31 december 2015 samma riskvikt åsättas exponeringar mot medlemsstaters nationella regeringar eller centralbanker vilka är uttryckta och finansierade i en medlemsstats nationella valuta som skulle tillämpas på sådana exponeringar som uttrycks och finansieras i den egna nationella valutan.”

37. I artikel 154 ska följande punkter läggas till:

”8. Kreditinstitut som inte senast den 31 december 2010 uppfyller de gränsvärden som anges i artikel 66.1a ska utveckla strategier och förfaranden för nödvändiga åtgärder för att lösa denna situation före de datum som anges i punkt 9 i den här artikeln.

Dessa åtgärder ska granskas i enlighet med artikel 124.

9. Instrument som den 31 december 2010 enligt nationell lag betraktades som likvärdiga med de poster som anges i artikel 57 a, b och c, men som inte omfattas av artikel 57 a eller som inte uppfyller de kriterier som anges i artikel 63a, ska anses omfattas av artikel 57 ca till och med den 31 december 2040, med förbehåll för följande begränsningar:

- a) Upp till och med 20 % av summan av artikel 57 a–ca, minus summan av artikel 57 i, j och k mellan 10 och 20 år efter den 31 december 2010.
- b) Upp till och med 10 % av summan av artikel 57 a–ca, minus summan av artikel 57 i, j och k mellan 20 och 30 år efter den 31 december 2010.

Till och med den 31 december 2010 ska Europeiska banktillsynskommittén övervaka utfärdandet av dessa instrument.

10. Såvitt avser avsnitt 5 ska tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot institut som uppstått före den 31 december 2009 fortsätta att bli föremål för samma behandling som tillämpades enligt artiklarna 115.2 och 116 i deras lydelse före den 10 november 2009, dock inte längre än till den 31 december 2012.

11. Fram till den 31 december 2012 ska den tidsperiod som avses i artikel 129.3 vara sex månader.”

38. Artikel 156 ska ersättas med följande:

”Artikel 156

Kommissionen ska, i samarbete med medlemsstaterna och med beaktande av Europeiska centralbankens synpunkter regelbundet kontrollera om detta direktiv i sin helhet tillsammans med direktiv 2006/49/EG väsentligt påverkar konjunkturcykeln och med stöd av denna granskning överväga om eventuella åtgärder för att komma till rätta med situationen är motiverade.

Med stöd av denna analys och med beaktande av Europeiska centralbankens synpunkter ska kommissionen vartannat år upprätta en rapport som ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Bidrag från kredittagande och kreditgivande parter ska beaktas på ett rimligt sätt när rapporten utarbetas.

Senast den 31 december 2009 ska kommissionen se över detta direktiv i dess helhet för att tillgodose behovet av en bättre analys och hantering av tillsynsproblem på makronivå, och denna översyn ska omfatta en genomgång av följande:

- a) Åtgärder som dämpar konjunkturcykelns upp- och nedgångar, inklusive behovet att kreditinstitut i goda tider bygger upp stora konjunkturutmärkande buffertar som kan användas under en nedgång.
- b) Den logiska grunden för beräkningen av kapitalkraven enligt detta direktiv.
- c) Kompletterande åtgärder utöver riskbaserade krav på kreditinstitut för att bidra till att begränsa skuldsättningsgraden i banksystemet.

Kommissionen ska lägga fram en rapport om ovanstående frågor till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag.

Kommissionen ska så snart som möjligt och i vart fall senast den 31 december 2009 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om behovet av ytterligare reformer av tillsynssystemet, inbegripet relevanta artiklar i detta direktiv, och, i enlighet med tillämpliga förfaranden i fördraget, eventuella lagstiftningsförslag.

Senast den 1 januari 2011 ska kommissionen göra en översyn av Europeiska banktillsynskommitténs framsteg med den enhetliga utformningen, frekvensen samt datumen för rapporter enligt artikel 74.2. På grundval av denna översyn ska kommissionen avge rapport till Europaparlamentet och rådet.

Senast den 31 december 2011 ska kommissionen göra en översyn och utarbeta en rapport om tillämpningen av detta direktiv, med särskilt tonvikt på samtliga aspekter i artiklarna 68–73 samt artikel 80.7 och 80.8 och dess tillämpning på mikroreditfinansiering, och översända denna rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag.

Senast den 31 december 2011 ska kommissionen göra en översyn och utarbeta en rapport om tillämpningen av artikel 113.4, inklusive frågan om huruvida medlemsstaterna bör ha rätt att bevilja undantag, och lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. När det gäller det eventuella avskaffandet av den nationella bestämmanderätten enligt artikel 113.4 c och dess eventuella tillämpning på EU-nivå, ska man i samband med översynen i synnerhet beakta effektiviteten i gruppens riskhantering samtidigt som man säkerställer att det finns tillräckliga skydd för att säkra finansiell stabilitet i samtliga medlemsstater i vilka någon enhet i en grupp är etablerad.

Senast den 31 december 2009 ska kommissionen göra en översyn och utarbeta en rapport om åtgärder för att öka transparensen på OTC-marknaderna, inbegripet marknaderna för creditswappar, såsom genom central motpartsclearing, och överlämna denna rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag.

Senast den 31 december 2009 ska kommissionen utarbeta en rapport om den förväntade effekten av artikel 122a och överlämna denna rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Kommissionen ska utarbeta sin rapport efter att ha rådfrågat Europeiska banktillsynskommittén. Rapporten ska särskilt behandla frågan

huruvida minimikraven för bibehållande enligt artikel 122a.1 åstadkommer bättre överensstämmelse mellan originatorernas eller de medverkande kreditinstitutens intressen och investerarnas intressen samt stärker den finansiella stabiliteten, samt huruvida en ökning av miniminivån för bibehållande skulle vara önskvärd mot bakgrund av den internationella utvecklingen.

Senast den 1 januari 2012 ska kommissionen avge rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen och effektiviteten av artikel 122a mot bakgrund av utvecklingen på den internationella marknaden.”

39. Bilaga III ska ändras enligt följande:

a) I del 1 punkt 5 ska följande mening läggas till:

”Enligt den metod som anges i del 6 i denna bilaga (metoden med interna modeller) får alla nettningsmängder som bestämts med en enda motpart behandlas som en enda nettningsmängd, om negativa simulerade marknadsvärden för den enskilda nettningsmängden fastställs till 0 i beräkningen av den förväntade exponeringen.”

b) I del 2 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. När ett kreditinstitut köper kreditriskskydd genom derivat för en exponering som inte hänförs till handelslagret eller för en motpartskreditriskexponering, får det beräkna sitt kapitalkrav för den säkrade tillgången enligt punkterna 83–92 i del 3 i bilaga VIII eller, om de behöriga myndigheterna godkänner detta, enligt punkt 4 i del 1 i bilaga VII eller punkterna 96–104 i del 4 i bilaga VII.

I sådana fall, och om alternativet i andra meningen i punkt 11 i bilaga II till direktiv 2006/49/EG inte tillämpas, ska exponeringsvärdet för motpartskreditrisken för dessa kreditderivat sättas till noll.

Ett kreditinstitut får emellertid välja att vid beräkning av kapitalkraven för motpartskreditrisk konsekvent inkludera alla kreditderivat som inte ingår i handelslagret och som förvärvats som ett skydd mot en exponering som inte ingår i handelslagret eller mot en motpartskreditrisk om kreditriskskyddet erkänns enligt detta direktiv.”

c) I del 5 ska punkt 15 ersättas med följande:

”15. Det finns en säkringsmängd för varje emittent av något av de räntebärande referensinstrument som är underliggande instrument för en creditswapp. ’Creditswappar på n-te förfall’ ska behandlas på följande sätt:

- a) Storleken för en riskposition i ett referensskuldinstrument i en korg som ligger som säkerhet för en creditswapp på n-te förfall är det faktiska nominella värdet för referensskuldinstrumentet, multiplicerat med den modifierade

löptiden för derivatet på n-te förfall med avseende på en förändring i kreditspreaden för referensskuldinstrumentet.

- b) Det finns en säkringsmängd för varje referensskuldinstrument i en korg som är underliggande för en viss creditswapp på n-te förfall. Riskpositioner från olika creditswappar på n-te förfall ska inte inkluderas i samma säkringsmängd.

- c) Den multiplikator för motpartskreditrisk som gäller för varje säkringsmängd som skapats för något av referensskuldinstrumenten för ett derivat på n-te förfall är 0,3 % för referensskuldinstrument som har en kreditvärdering av ett erkänt externt ratinginstitut motsvarande ett kreditkvalitetssteg på 1–3 och 0,6 % för övriga skuldinstrument.”

40. Bilaga V ska ändras enligt följande:

a) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Risker som uppkommer till följd av värdepapperseringstransaktioner där kreditinstitutet är investerare, originator eller medverkande institut, inbegripet ryktesrisker som kan uppstå i förbindelse med komplexa strukturer och produkter, ska utvärderas och åtgärdas genom lämpliga strategier och förfaranden för att i synnerhet säkerställa att transaktionens ekonomiska innehåll avspeglas fullständigt i riskbedömningen och ledningens beslut.”

b) Punkt 14 ska ersättas med följande:

”14. Det ska finnas robusta strategier, riktlinjer, förfaranden och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av likviditetsrisker under lämpliga tidshorisonter, inklusive intradag, för att tillse att kreditinstitutet håller likviditetsbuffertar på adekvat nivå. Dessa strategier, program, processer och system ska anpassas efter olika affärsområden, valutor och enheter och de ska omfatta adekvata mekanismer för allokering av likviditetskostnader, vinster och risker.”

c) Följande punkt ska införas:

”14a. De strategier, riktlinjer, förfaranden och system som avses i punkt 14 ska vara proportionella i förhållande till kreditinstitutets komplexitet, riskprofil och verksamhet och den risktolerans som fastställts av ledningen och återspegla kreditinstitutets betydelse i varje medlemsstat där det bedriver verksamhet. Kreditinstitutet ska underrätta samtliga berörda affärsområden om risktoleransen.”

d) Punkt 15 ska ersättas med följande:

- "15. Kreditinstituten ska utveckla metoder för identifiering, mätning, hantering och övervakning av finansieringspositioner. Dessa metoder ska omfatta nuvarande och förväntade väsentliga kassaflöden i och från tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen inklusive ansvarsförbindelser och den eventuella effekten på ryktesrisken.
16. Kreditinstituten ska skilja mellan tillgångar som är pantsatta och obesvärade tillgångar som är ständigt tillgängliga, framför allt i kritiska situationer. De ska också ta hänsyn till den juridiska person där tillgångarna ligger, det land där tillgångarna enligt lag är registrerade antingen i ett register eller på ett konto samt deras godtagbarhet, och de ska övervaka hur tillgångarna snabbt ska kunna mobiliseras.
17. Kreditinstitut ska också beakta de befintliga juridiska, tillsynsmässiga och operativa begränsningarna för potentiella överföringar av likviditet och obesvärade tillgångar mellan olika enheter, såväl inom som utom EES.
18. Ett kreditinstitut ska beakta olika verktyg för likviditetsriskreducering, däribland ett system av gränsvärden och likviditetsbuffertar för att kunna motstå ett brett urval olika stresshändelser och en tillräckligt diversifierad finansieringsstruktur och tillgång på finansieringskällor. Dessa arrangemang ska granskas regelbundet.
19. Alternativa scenarier för likviditetspositioner och riskreducering ska beaktas, och antagandena som ligger bakom beslut gällande finansieringspositionen ska omprövas regelbundet. I detta syfte ska alternativa scenarier särskilt beakta poster utanför balansräkningen och andra ansvarsförbindelser, inklusive sådana som avser specialföretag för värdepapperisering eller andra specialföretag, gentemot vilka kreditinstitutet agerar som medverkande institut eller tillhandahåller ett väsentligt likviditetsstöd.
20. Kreditinstitut ska beakta den potentiella effekten av institutionsspecifika, marknadsomfattande och kombinerade alternativa scenarier. Olika tidshorisonter och olika grad av stressförhållanden ska beaktas.
21. Kreditinstituten ska justera sina strategier, interna riktlinjer och gränsvärden för likviditetsrisker och utarbeta effektiva krisplaner som tar hänsyn till resultatet av de alternativa scenarier som avses i punkt 19.
22. För att hantera likviditetskriser ska kreditinstitut ha beredskapsplaner som innehåller adekvata strategier och lämpliga genomförandeåtgärder för att

bemöta eventuella likviditetsbortfall. Sådana planer ska testas regelbundet, uppdateras på grundval av resultatet av de alternativa scenarier som avses i punkt 19 och rapporteras till och godkänns av den högsta ledningen så att interna riktlinjer och förfaranden kan justeras i enlighet därmed."

41. I bilaga IX del 3 avsnitt 2 ska följande punkt läggas till:

- "7a. Behöriga myndigheter ska dessutom vidta nödvändiga åtgärder för att se till att externa ratinginstitut, när det gäller kreditvärdering av strukturerade finansiella instrument, har förbundit sig att offentligt förklara hur de underliggande tillgångarnas resultatutveckling påverkar kreditvärderingarna."

42. Bilaga XI ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led e ersättas med följande:

- "e) Kreditinstitutens exponering för, mätning och hantering av likviditetsrisk, inklusive utveckling av metoder för analys av alternativa scenarier, hantering av riskreducerande åtgärder (framför allt nivå, sammansättning och kvalitet på likviditetsbuffertar) och effektiva beredskapsplaner."

b) Följande punkt ska införas:

- "1a. Vid tillämpning av punkt 1 e ska de behöriga myndigheterna regelbundet utföra en heltäckande utvärdering av kreditinstitutens totala likviditetsriskhantering och främja utvecklingen av sunda interna metoder. När dessa granskningar utförs ska de behöriga myndigheterna beakta den roll som kreditinstitutet spelar på finansmarknaderna. De behöriga myndigheterna i en viss medlemsstat ska också ta vederbörlig hänsyn till den potentiella effekten av sina beslut på stabiliteten i det finansiella systemet i alla övriga berörda medlemsstater."

43. I bilaga XII del 2 punkt 3 ska leden a och b ersättas med följande:

- "a) Sammanfattande information om villkor och bestämmelser vad gäller alla poster och delposter i kapitalbasen, inklusive de instrument som avses i artikel 57 ca, instrument som omfattas av bestämmelser som ger kreditinstitutet ett incitament att lösa in dem och sådana instrument som omfattas av artikel 154.8 och 154.9.
- b) Beloppet för primärkapitalet, med separata upplysningar om alla positiva poster och avdrag. Det totala beloppet för de instrument som avses i artikel 57 ca och instrument som omfattas av bestämmelser som ger kreditinstitutet ett incitament att lösa in dem, ska också redovisas separat. Var och en av dessa redovisningar ska specificera de instrument som omfattas av artikel 154.8 och 154.9."

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2006/49/EG

Direktiv 2006/49/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 12 ska det första stycket ersättas med följande:

"*Primärkapital*: summan av leden a–ca minus summan av leden i, j och k i artikel 57 i direktiv 2006/48/EG."

2. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Institutet, med undantag av de värdepappersföretag som uppfyller kraven i artikel 20.2 eller 20.3 i detta direktiv, ska övervaka och kontrollera sina stora exponeringar i enlighet med artiklarna 106–118 i direktiv 2006/48/EG."

- b) Punkt 3 ska utgå.

3. Artikel 30.4 ska ersättas med följande:

"4. Med avvikelse från punkt 3 får de behöriga myndigheterna medge att tillgångar som utgörs av krav på och andra exponeringar mot erkända värdepappersföretag i tredjeländ och erkända clearingorganisationer och börser behandlas på det sätt som föreskrivs i artikel 111.1 respektive artikel 106.2 c i direktiv 2006/48/EG."

4. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

- a) I första stycket ska leden a och b ersättas med följande:

"a) Exponeringar utanför handelslagret gentemot den kund eller grupp av kunder det gäller får inte överskrida de gränser som har fastställts i artikel 111.1 i direktiv 2006/48/EG och som med avseende på kapitalbasen beräknas såsom denna anges i det direktivet, så att överskridandet till sin helhet härör från handelslagret.

b) Institutet uppfyller ett ytterligare kapitalkrav för den överskjutande delen i förhållande till den gräns som fastställts i artikel 111.1 i direktiv 2006/48/EG, varvid detta ytterligare kapitalkrav beräknas i enlighet med bilaga VI till det här direktivet."

- b) I första stycket ska led e ersättas med följande:

"e) Institut ska till de behöriga myndigheterna var tredje månad anmäla alla fall där den gräns som fastställts i artikel 111.1 i direktiv 2006/48/EG har överskridits under de föregående tre månaderna."

- c) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Vid tillämpning av led e ska storleken av överskridandet och namnet på den berörda kunden anmälas i varje fall där gränsen har överskridits."

5. I artikel 32.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. De behöriga myndigheterna ska upprätta rutiner för att förhindra att institut avsiktligt undviker de ytterligare kapitalkrav de annars skulle ådra sig för sådana exponeringar som överskrider den gräns som har fastställts i artikel 111.1 i direktiv 2006/48/EG så snart sådana exponeringar har förelagat i mer än tio dagar genom att tillfälligt överföra exponeringarna i fråga till ett annat bolag inom eller utom samma företagsgrupp och/eller genom att företa skentransaktioner för att stänga exponeringen under tiodagarsperioden och i stället skapa en ny exponering."

6. I artikel 35 ska följande punkt läggas till:

"6. Värdepappersföretag ska omfattas av den enhetliga utformning, den frekvens samt de datum för rapportering som avses i artikel 74.2 i direktiv 2006/48/EG."

7. I artikel 38 ska följande punkt läggas till:

"3. Artikel 42a i direktiv 2006/48/EG ska, med undantag av punkt 1 a i den artikeln, i tillämpliga delar även gälla för övervakningen av värdepappersföretag, om inte värdepappersföretaget uppfyller de krav som anges i artiklarna 20.2, 20.3 eller 46.1 i det här direktivet."

8. I artikel 45.1 ska datumet "31 december 2010" ersättas med "31 december 2014".

9. I artikel 47 ska datumet "31 december 2009" ersättas med "31 december 2010" och hänvisningen till punkterna 4 och 8 i bilaga V till direktiv 93/6/EEG ska ersättas med en hänvisning till punkterna 4 och 8 i bilaga VIII.

10. I artikel 48.1 ska datumet "31 december 2010" ersättas med "31 december 2014".

Artikel 3

Ändring av direktiv 2007/64/EG

Artikel 1.1 a i direktiv 2007/64/EG ska ersättas med följande:

- "a) Kreditinstitut i den mening som avses i artikel 4.1 a i direktiv 2006/48/EG, inbegripet inom gemenskapen belägna filialer, i den mening som avses i artikel 4.3 i det direktivet, till kreditinstitut med huvudkontor inom eller, i enlighet med artikel 38 i det direktivet, utanför gemenskapen."

*Artikel 4***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 oktober 2010.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 31 december 2010.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 5***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 6***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 16 september 2009.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

C. MALMSTRÖM

Ordförande
